

היום יום . . .

יום שלישי מז ניסן, א דחג המצות (תש"ג)

למור וחזרת – הן חריין והן סאלאט . קידוש בעמידה. הא
לחמא – ההא בצירי. בברכת אכילת מרור מכוונים גם על
מרור שבכורך.

שיעורים: חומש: אחרי מות, שלישי עם פירש"י.

תהילים: עז – עח.

תניא: והנה .. '114' ולבושיהן כנ"ל

בסדר הראשון הי' [ה] אאמו"ר [אדוני אבי מורי ורבי] מקצר
בכדי לאכול האפיקומן לפני חצות, אבל בשני היה מאריך. מתחיל
לפני שעה ט וגומרו בשעה ג"ד אחר חצות, והי' [ה] מאריך בביאור
ההגדה.

אדמו"ר הזקן אמר: מיכלא דמהימנותא – לילה הראשון. מיכלא
דאסותא – לילה השני. אז די רפואה בריינגט די אמונה, וואס ער זאגט
א דאנק דיר ג"ט פאר מיין רפואה, איז ער דאך געווען קראנק. אבער
אז די אמונה בריינגט די רפואה, איז מען לכתחילה ניט קראנק.

בסדר הראשון היה אאמו"ר [הרש"ב] מקצר בכדי
לאכול האפיקומן לפני חצות, אבל בשני היה מאריך.
מתחיל לפני שעה ט וגומרו בשעה ג"ד אחר חצות, והיה
מאריך בביאור ההגדה.

אדמו"ר הזקן אמר: [המצה היא] מיכלא דמיהמנותא
[="מאכל האמונה"] – לילה הראשון: מיכלא דאסותא
[="מאכל הרפואה"] = לילה השני. כאשר הרפואה
מביאה [=גוררת] את האמונה, בכך שאומר "תודה לך
הבורא על רפואתי" – הרי [סוף סוף] היה הוא חולה:
אך כשהאמונה מביאה את הרפואה – אין כאן חולי
מלכתחילה.